

F. Eks. blev Oldermændene for det Fag, som man siden efter kæmpede ganske energisk imod fra Forbrugernes Side, Oldermændene for Bagerlavet, Medlem af denne Priskontrolkommission. Men ogsaa af en anden Grund kunde man ikke vente sig store Resultater af denne Kommission, ganske simpelt fordi den ingen som helst Bemyndigelse havde til at fremskaffe Oplysninger om Varenes virkelige Pris, om den Avance, de handlende tog, o. s. v., men var henvist til at nøjes med de Oplysninger, som de handlende selv vilde give. Nu har Bevægelsen jo igen taget Fart og har faaet fast Form, idet der er stiftet en Organisation, der hedder „Forbrugernes Værn“. Vi har set, hvorledes denne Organisation paa Møder og i Pressen er draget til Felts mod de høje Varepriser og det, den har kaldt Varefordyrelsen. Det er jo ikke ret længe siden, at der i Anledning af Prisforhøjelser paa Brødet i hvert Tilfælde i den ganske københavnske Presse blev udkæmpet vældige Slag for og imod denne Prisforhøjelses Berettigelse.

Ogsaa ude i Landbefolkningen er de høje Priser blevet diskuteret og bliver diskuteret den Dag i Dag. Enhver Prisforhøjelse mødes af Befolkningen derude med Mistro. Vi ved, hvorledes Spørgsmaalet om Mælkens Fordyrelse, den Pris, som Landboerne faar for deres Mælk, og den Pris, som man herinde maa betale, har været diskuteret, og hvorledes Priserne paa Fisk, Kartofler o. s. v. har været diskuteret. For Landbefolkningens Vedkommende er Berettigelsen af de Priser, de maa betale for deres Livsforbrødenheder, et staaende Emne. Ogsaa Repræsentanter der udefra har jo flere Gange her i Tinget fremdraget dette Spørgsmaal. Jeg skal blot kort minde om, at i Samlingen 1921—22 rejste det ærede Medlem Hr. Pinstrup som Repræsentant for De jyske Landboforeninger Spørgsmaalet om Smedeprisernes Berettigelse og krævede Beskyttelse mod det, som han kaldte Trustdannelsen indenfor Smedeindustrien. Og i Samlingen 1922—23 blev Spørgsmaalet rejst under Finanslovedebatten af den daværende Indenrigsminister, det ærede Medlem Hr. Kragh; Ministeren erklærede, at han som Indenrigsminister for at støtte den private Priskontrolkommission, som var dannet i Sep-

tember 1921, havde ladet undersøge Priserne paa en Række Urtekramvarer. Ministeren oplyste, at han havde konstateret Priserne paa en Række Varesorter i forskellige af Byens Butikker i September 1921 og August 1922, og at det havde vist sig, at Priserne ganske vist var stærkt varierende, men at de dog i de allerfleste Tilfælde syntes at ligge langt udover det rimelige, og at dette syntes at aabne Muligheder for en Avance langt udover, hvad man fra Urtekrammerforeningens Side havde betegnet som Normalavance. Ministeren nævnte Avancen paa to Varesorter: Dansk Standardmel, hvor Avancen i September 1921 var 31 pCt., i Januar 1922 24 pCt. og i August 1922 36 pCt., og de bedste Ris, hvor Avancen paa de samme Tidspunkter var henholdsvis 59, 57 og 65 pCt. Jeg har for ikke længe siden modtaget Oplysninger om Avancen paa et Par af Industriens Omraader, Avancer, som ikke ligger langt fra dem, daværende Indenrigsminister, det ærede Medlem Hr. Kragh den Gang konstaterede. F. Eks. er Fabriksprisen paa en Akkumulator til et Automobil 50 Kr., Repræsentanten faar 5 Kr., men hos Forhandleren er Prisen 110 Kr. En Fatning til en elektrisk Lampe, hvis Fabrikspris er 13 Ø., koster hos Forhandleren 1 Kr. 75 Ø. Ministeren sluttede den Gang sine Betragtninger med at forudsætte Nødvendigheden af Lovforanstaltninger paa dette Omraade for, som han sagde, at opnaa, at Priseniveauet dog blev rimeligt.

Saa fik vi Valutakommissionen i 1923, og i den Fællesudtalelse, som ledsager Valutakommissionens Betænkning, siges det: „En nyttig Foranstaltning i saa Henseende vilde det formentlig være at fastslaa ved Lov, at private Prisaftaler mellem Sælgere eller Ejere indbyrdes med Hensyn til Varer eller til Udlejning af Boliger og lignende ikke er bindende, og at ethvert Forsøg paa at fremtvinge saadanne Aftalers Overholdelse er ulovligt. Under Forhandlingerne er det ligeledes blevet fremhævet, at man maa have Opmærksomheden henvendt paa, hvorvidt det ved offentlige Undersøgelser og eventuelt ved Kontrol kan hindres, at Priseniveauet holdes kunstigt oppe“. Jeg ser, at denne Udtalelse staar som et Udtryk for alle Valutakommissionens Medlemmers Opfattelse, idet intet